

כִּמְרָאָה אָדָם, כִּיּוֹן דָּאָמֵר דְּמוֹת, אֲמָאי כִּמְרָאָה, דָּהָ
סָגִי לֵיהֶ דְּמוֹת אָדָם. אֲלֹא דְּמוֹת אָדָם, דָּא אִיהֶ רְזָא
עַלְּהָה, בְּהַהְוָא כְּבוֹד עַלְּהָה, דִּיוֹקְנָא דָּאָדָם. אֲבָל הָא
דְּאַתּוֹסָף כִּמְרָאָה, לְאַכְלָלָה אִינּוֹן דִּיוֹקְנִין הַמְּלִין
דְּחַכְמָתָא, וְאִינּוֹן רְזָאַיִן דְּחַכְמָתָא (דף ר' י"ז ע"ב) דְּסָלָקָן וְמַתְעַטָּרָן
לְעַילָּא, וְלֹבֶתְרָ קִיְּמִין בְּדִיוֹקְנָא דָּאָדָם בְּהַהְוָא דִּיוֹקְנָא
דְּצִדְיקִיָּא דְּמַעֲטָרִין לוֹן, וּבְכָלָהוּ אֲשַׁתְּעַשָּׂע קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּעַטְרוֹי.

וְאַתָּוֹן חַבְרִיָּא, הָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּעַשָּׂע
הַשְּׁתָּא, בְּאִינּוֹן מְלִין דָקָא אַמְרִיתָו, מַתְעַטָּרָן
בְּהַהְוָא אוֹרָחָא. וְהָא קִיְּמָתוֹן קְמִי מְאִירִיכָו בְּדִיוֹקְנִיכָו
קְדִישָׁין, דָהָא אָנָּא בְּשֻׁעַתָּא דְּחַמִּינָא לְכוּ, וְאַסְתְּפָלָנָא
בְּדִיוֹקְנִיכָו, חַמִּינָא בְּכוּ דְּאַתָּוֹן רְשִׁימִין בְּרֹזָא דָאָדָם,
וַיַּדְעַנָּא דָהָא דִּיוֹקְנָא דְּלִיכָּוֹן אַתְעַתְּדָא לְעַילָּא. וְהָכִי
אַזְדְּמָנוֹן צְדִיקִיָּא לְזָמָבָא דָאַתִּי, לְאַשְׁתָּמֹדָעָא לְעִיגִיהָוָן
דְּכָלָא, וְלֹאַחֲזָה פְּרַצּוֹפָא קְדִישָׁא לְקְמִי כָּל עַלְמָא, הָדָא
הָוָא דְּכַתִּיב, (ישעיה ס"א) כָּל רֹאֵיָהּ יִכְרֹום כִּי הֵם זָרָע בְּרָה

י"י

אֲדָהָכִי חַמָּא לְרַבִּי יוֹסֵי, דְּהָוָה מְהֻרְהָר בְּמַלְיִי דְּעַלְמָא.
אָמֵר לֵיהֶ, יוֹסֵי קַוֵּם אֲשָׁלִים דִּיוֹקְנָה, דָּאת חַד
חַסְר בָּהּ. קַמְּ רַבִּי יוֹסֵי וְחַדִּי בְּמַלְיִן דָאָרְיִיתָא, וְקַמְּ קְמִיהָ,

אָסְתַּפֵּל בֵּיהּ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אמר לֵיהּ, **רַבִּי יוֹסֵי,** **הַשְׁתָּא
אֲגַת שְׁלִים קְמִי עֲתִיק יּוֹמִין, וְדַיְקָנֶד שְׁלִים.**
פָּתָח וְאָמֵר, (שמות כח) **וַיַּעֲשֵׂה אֹתָהּ צִיצֵּת בְּזַעַר הַקָּדְשָׁה זָהָב טָהוֹר
וְגֽוֹן.** **אַמְּמֵי אַקְרֵי צִיצֵּת.** **אָסְתַּפֵּלוֹתָא לְאָסְתַּפֵּלָא בֵּיהּ.**
וּבְגִין דְּהֹהֶה קְיִמָּא עַל אָסְתַּפֵּלוֹתָא דְּבָר נְשָׁה, **אַקְרֵי צִיצֵּת.**
וְכֹל מָאוֹן דְּאָסְתַּפֵּל בֵּיהּ בְּהַהְוָא צִיצֵּת אֲשַׁתְמֹדְעָא בֵּיהּ.
בְּצִיצֵּת הָוֹ אַתְּוֹן דְּשָׁמָא קְדִישָׁא גְּלִיפָּן בְּגַלְוָףָא, **וּמַחְקָקוֹן
בֵּיהּ.** **וְאֵי זְכָאָה הָוֹהֶה הַהְוָא דְּקְיִמָּא קְמִיהָ, אַינְנוּן
אַתְּוֹן דְּמַחְקָקוֹן בֵּיהּ גֹּו דְּהָבָא,** **הָוֹ בְּלָטִין מַתָּתָּא לְעַילָּא,**
וּסְלָקִין מַהְוָא גְּלִיפָּוּ בְּנֵהִירָוּ, **וְהָוּ נְהָרִין בְּאַנְפִּין דְּהַהְוָא
בר נְשָׁה.**

בְּצִיצֵּת נְצִיצֵּוּ בֵּיהּ, וְלֹא נְצִיצֵּין. **בְּשַׁעַתָּא קְדִמִּיתָא
דְּאָסְתַּפֵּל כְּהַנָּא בֵּיהּ, הָוֹהֶה חָמֵי נְהִירָוּ דְּאַתְּוֹן
כְּלָהָו בְּאַנְפִּין.** **וּכְדֹּה הָוֹהֶה מִסְתְּכָלָא לְעַיְנָא בֵּיהּ, לֹא הָוֹהֶה
חָמֵי מְדִי, אֶלָּא נְהִירָוּ דְּאַנְפּוּי דְּבָנָהִיר,** **כְּאַילָּוּ בְּצִוצָּא
דְּדָהָבָא הָוֹהֶה נְצִיצֵּת בֵּיהּ, בָּר דְּכָהָנָא הָוֹהֶה יָדָע חַיּוֹן
דְּאָסְתַּפֵּלוֹתָא קְדָמָה,** **הָוֹהֶה חָמֵי לְפּוּם שַׁעַתָּא,** **הָאָהָא
רְעוֹתָא דְּקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הַנָּא הָוֹהֶה בֵּיהּ בְּהַהְוָא בָּר נְשָׁה,** **וִידָּע
דְּאֵיהּוּ זְמִין לְעַלְמָא דְּאַתִּי,** **בְּגִין דְּחַיּוֹן דָּא נְהָרִין עַלְיהָ
מְלַעַילָּא,** **וְקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הַנָּא הָוֹהֶה אַתְּרָעִי בֵּיהּ.** **וּכְדֹּה
מִסְתְּכָלִין בֵּיהּ לֹא חַמְאָן מְדִי,** **בְּגִין דְּחַיּוֹן דְּלַעַילָּא לֹא
אַתְּגַלְּיִיא אֶלָּא לְפּוּם שַׁעַתָּא.**

וְאֵי קַיִמָּא בָּר נְשָׁ קְמִי הַהוּא צִיּוֹן, וְאֶנְפּוֹי לֹא אֲתַחֲזֵי
לְפּוֹם שְׁעַתָּא, חַיוֹן קְדִישָׁא. הַוָּה יַדְעַ פְּהַנָּא דָהָא
אִיהוּ תָקִיפָּ מִצְחָא, וּבְעֵי לְכִפְרָא עַלְיהָ, וְלִמְבָעֵי עַלְוֵי
רְחַמִּין.

(שמות מ) וַיַּעֲשֵׂה אֶת צִיּוֹן גָּגָר הַקָּדָשׁ. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח קְרָא
בְּרוֹתָה, (רות ב) עַיְנִיךְ בְּשַׁדָּה אֲשֶׁר יַקְצְרוּן וְגַוּ. הָאִ
קְרָא אַיִת לְאַסְתְּפָלָא בַּיִתָּה, אַמְּמָא אַצְטְּרִיךְ הַכָּא לְמִכְתָּבָה.
אָמַר לֵיהּ רַבִּי יְצָחָק, אֵי הַכִּי בְמַה קְרָא אַיִנָּו בְּאוֹרְיִיתָא
דָּא תְּחִזְיָאוּ דְלֹא אַצְטְּרִיכָו לְמִכְתָּבָה, וְחַמִּינָן דְכָלָהוּ רְזִין
עַלְאַיִן. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, הָאִ קְרָא מָאָן דְחַמִּי וְלֹא
אַסְתְּפָלָבַיִת, בְמַה דְלֹא טֻעִים תְּבַשְּׁילָא דְמַיִם.

אַלְאָ רְזָא הַכָּא, וּבְרוּתָה קְוִידָשָׁא אַתָּמָר, בְּגִין דְחַמָּא בְּעֵזָה
דְיִינָא דִיְשָׁרָאֵל, עֲנוּוֹתְבּוֹתָא דְהַהִיא צְדִקָּתָה, דְלֹא
מַסְלִיקָא עַיְנָא לְמַחְמִי בְּאַתָּר אַחֲרָא, אַלְאָ לְקַמָּה. וְחַמָּאת
כָּל מַה דְחַמָּאת, בְּעִיבָּא טָבָא, וְתוֹקְפָא דְמִצְחָא לֹא הַוָּה
בָּה, שְׁבַח עַיְנָהָא.

בְּגִין דַאֲית עַיְנָין דְבָגִינִיהָן לֹא שְׁלִיטָא בְּרִכְתָּא בְּהַהְוָא
אַתָּר, וְאִיהוּ עַיְנָא טָבָא חַמָּא בָּהָ, דְכָל מַה
דְאַסְתְּפָלַת הַוָּה בְּעִינָא טָבָא. וְתוּ, דְחַמָּא, דְהַוָּה אַצְלָחָ
בְּיַדָּהָא, כָּל מַה דְהַוּת לְקַטָּא, אַתּוֹסָף בְּחַקְלָא. וּבְעֵזָה
אַסְתְּפָלָבַיִת קְדִישָׁא שְׁרִיָּא עַלְהָ, כְּדִין פָּתַח וְאָמַר,

עִנְיַנְךָ בְּשָׁדָה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן וְגֹוּ. אֵי תִימָא בְגַיִן אִינְפּוֹן לְקַטִין כָל אִינְפּוֹן אַחֲרָגִין, הַיְה אָמֵר דַתָהָךְ אַבְתָרִיהָג, לֹא אַצְטָרִיךְ לְמַכְתָב אַלְאָ וְלַקְטָתָ אַחֲרֵיהָן, מַאי וְהַלְכָתָ אַחֲרֵיהָן, אַלְאָ בְגַיִן עִנְנָהָא קָאָמֵר. עִנְנָהָא דְהֻווּ גְרָמִין (נ"א ברבאן סגיאין, ועל דא וכו'), בְרַכְתָא לְקַטִין סְגִיאָין וְעַל דָא וְהַלְכָתָ אַחֲרֵיהָן, בְתַר עִנְיַנְךָ. כָל שָׂאָר בְנֵי עַלְמָא לִית לְהָוּ (דף ר"ח ע"א) רְשָׁוּ לְמִיהָה בְתַר עִנְיוֹן. וְאַגְּנָת לְבַתְרָ עִנְיַנְךָ, דְעִנְיַנְךָ גְרָמִין בְרַכְבָּאָן סְגִיאָין.

דָבָר אַחֲר עִנְיַנְךָ בְשָׁדָה אֲשֶׁר יִקְצְרוּן. בְעוֹ חַמָא בְרוּיחַ קוֹדְשָׁא, דְזַמְּגִין לְנַפְקָא מִינָה מַלְכִין עַלְאַיִן שְׁלִיטִין דְאִינְפּוֹן עִינְבִּין דְכָלָא. כִמָה דְהֻוּות תִמְרָ, דְכַתִּיב בְהָה, (בראשית לח) וַיַּשֵּׁב בְפִתְחָה עִנְיוֹן. אֲתִיִישְׁבָת בְפִתְחָה דְנַפְקִין מִינָה מַלְכִין שְׁלִיטִין עַלְאַיִן, דְאַקְרָיוּן עִינְבִּין, כִמָה דָאת אָמֵר (במדבר טו) אֵם מַעֲינֵי הַעֲדָה. כִמָה דְכָל שִׁיפִי גּוֹפָא לֹא אַזְלִין אַלְאָ בְתַר עִינְבִּין, וְעִינְבִּין אִינְפּוֹן מְגַהְגִין לְכָל גּוֹפָא. אוֹפָה הַכִּי מַלְכִין וְסְגַהְדָרִין, וְכָל אִינְפּוֹן שְׁלִיטִין, פָלָא אַזְלִין אַבְתָרִיהָgo (ס"א דְאַזְלִין שִׁיפִין בְתַר עִינְבִּין) וְבְגִין כֵה אָמֵר לְה עִנְיַנְךָ אַלְיִן מַלְכִין וְשְׁלִיטִין, דְזַמְּגִין לְמַיְפָק מִינָה.

בְשָׁדָה. מַאן שָׁדָה. דָא צִיּוֹן וַיְרוּשָׁלָם, דְכַתִּיב, (מיכה ג) צִיּוֹן שָׁדָה תִחְרֵשׁ. וּכְתִיב (בראשית כז) בְּרִיחַ שָׁדָה

אשר ברכו יי', דא ירושלם. ועל דא כתיב עיניך בשדה,
דאיבון עייניך דיליה, דזמיןין למיפק מינה, לא יהונ
שליטין אלא בשדה. אשר יקצرون, דהא מההוא שדה,
הוא נקטין כל בני עלמא תורה, ונהורא בגהיר, וכ כתיב,
(ישעה ב) כי מציון יצא תורה.

והלכת אחריהן, באליין עובדיין דכשרון, דאנא חמינה
ביה. הלא צויתי את הגערים וגוו. במשמעותו
דיליה, בגין דאתתא דעתך קלה. וצמית, לישנא
דנקיות נקט, וצמית, Dai תיאובתך לאדבקא בבר נש
לק'ימא זרעא בעלמא, והלכת אל הפלים, אלין איינון
צדיק'יה, דאקרון פלי יי', דכתיב, (ישעה ב) הברוי נשאי
פלוי יי'. דזמיןין הצדיק'יה לאיתתא לוזן כל עלמא,
דורונא למלא משיחא, ואיבון פלי יי', מאגין דקדשא
בריך הוא אתהני בהו, אלין איינון מאגין תבירין, תבירין
איונן בהאי עלמא, בגין לק'ימה אורניתא. ושימושא
דקודשא בריך הוא אשתחמש בהו, לא אשתחמש אלא מגו
הני כלים. וכד תתדבק בהו ושתיית וגוו.

רבי יוסי פתח ואמר, (רות א) ויאכל בעז ויישת וייטב לבו.
מהו וייטב לבו. דבריך על מזוגיה, ואוקמה. ודא
הוא רוא, דמן דמברך על מזוגיה, דא אוטיב ללביה,
ומאן אוטיב (נ"א איה) כמה דכתיב, (תהלים כ) לך אמר לב'.
וכ כתיב (תהלים עג) צור לבבי וגוו.

ובגין דברפת מזונא חביבא קמי קודשא בריך הוא, כל מאן דבריך על שבעא, אוטיב ותדי לאתר אחרא, וסימנא סעודתי דשבת, לאתר אחרא אתהני מההיא ברכה (ר"ד ע"ב) השבעא וחידוג. והכא אתהני מההיא ברכה דשבועה דההוא צדיק בעז ודא וויתר לבו.

מאי טעמא. בגין דמזונא איהו קשה קמי קודשא בריך הוי ההיא אתר, וכיוון דבר בש אכילת ושותי, וכן מברך. זה היא ברכתא סלקא, ואთהני מאיננו מלין דשבועה דסלקין, ואשתכח דאתהני ממזונא מתתא ומלוילא.

ודא איהו רוזא דבין חבריא. רוזא בחול לא אתהני ההוא אתר, אלא מאיננו מלין דסלקין מגו שבעא, ובלהו מלין מתעטרן וריוון ושבעין בחידוג, וההוא אתר אתהני מביהgo. בשבת איהו רוזא אחרא, במזונא ממש, ובזהו חדוה דמזונא מצוה דשבת, ובכלא אשתחח כלילא מעילא ותתא. ורוזא דא (דברי הימים א כת) כי ממך הפל ומידך גתפו לך. וזהאי בהנאותיה דא, ובזהו חדוה דמזונא מצוה דשבת, כמה דאויקמה.

מאן דمبرך לקודשא בריך הוא מגו שבעא, בעי לבונא לבייה, ולשווואה רעותיה בחדוה, ולא ישתחח עציב, אלא דיברך בחדוה ברוזא דא, ולשווואה

רְעוּתִיהָ דָּהָא אֵיתָו יַהֲיבּ הַשְׁתָּא לְאַחֲרָא בְּחִדּוֹה, בְּעִינָא טָבָא, וְכֹמָה דָּאֵיתָו מְבָרֶךְ בְּחִדּוֹה וּבְעִינָא טָבָא. הַכִּי יַהֲבִין לֵיהּ בְּחִדּוֹה וּבְעִינָא טָבָא. וּבְגַין כֹּז לֹא יַשְׂתַּפֵּח עַצְּבִיבּ פְּלִלְל, אַלְאָ בְּחִדּוֹה, וּבְמַלְיָן דָּאָרְדִּיתָא, וַיְשַׁוֵּי לְבִיהּ וַרְעוּתִיהָ לְמִיחָבּ בְּרַכָּה דָּא, בְּרוֹא דָאָצְטְּרִיךְ.

רְזָא הַכָּא, אַרְבָּע רְתִיכִין שְׁלִיטִין, בְּדָ' סְטְרִין וּמְשִׁירִין, אַתְּזָנוּ מַהְהִיא בְּרַכָּתָא דְשָׁבָעָא, וּבְאַיִבּוֹן מַלְיָן דְבָרוֹךְ אַתָּה, אַתָּה נִיְתְּרָבֵי וְאַתָּה עַטְרָבֵי. וּמְאָן דְמְבָרֶךְ אָצְטְּרִיךְ רְעוּתָא בְּחִדּוֹה, וּבְעִינָא טָבָא, וּעַל דָּא כְּתִיבּ, (משל לי' טוב עין הוּא יבּוֹרֶךְ).

וְהַכָּא שְׁפִילּוּ לְסִיפִיהּ דְקָרָא, דְכַתְּבִיבּ כִּי נָתַן מְלֻחָמוּ לְדָל. דָּאֵי לֹא תִּמְאֵן הַכִּי, הָאֵי קָרָא לֹאו רִישִׁיהָ סִיפִיהּ, וּלֹאו סִיפִיהָ רִישִׁיהּ. אַלְאָ טֻבּ (דף ר' י"ח ע"ב) עִין, כִּמֵּה דְאָוקִימְנָא, הוּא יְבָרֶךְ וְדָאֵי, בְּעִינָא טָבָא בְּחִדּוֹה. וּלֹאו אֵיתָו לְמִגְבָּא לְבָרְכָא בְּחִדּוֹה, דָּהָא מַהְהִיא בְּרַכָּתָא, וּמַהְהָוּ חִידּוּ נָתַן מְלֻחָמוּ לְדָל, אַתָּר דָאָצְטְּרִיךְ לְאַתְּזָנוֹן מְפַלְּ סְטְרִין. אַתָּר דְלִילָתּוּ לֵיהּ מְגַרְמִיהָ בְּלוּם. אַתָּר דָאַתָּה נִיְתְּרָבֵי מְפַלְּ סְטְרִין וְאַתְּכַלְּילּוּ מְפַלְּ סְטְרִין. מַלְיָן אַלְיָן לֹא אַתְּמַסְרוּ אַלְאָ לְחַפְּמִין דִּידְעֵין רְזִין עַלְאֵין וְאַוְרְחֵין דָאָרְדִּיתָא.

תָּא חִזֵּי, בְּעַזְוּ טֻבּ עִינָא הָוּה תְּוִקְפָּא דְמַצְחָא לֹא הָוּה בְּיהּ

לעלמא. מה כתיב, (ירות ג) **ויבא לשכבר בקצתה הערמלה,**
רווא דכתיב, (שיר השירים ז) **בטגב ערמת חטאים.** מהכא
אוליפנא, כל מאן דמברך ברפת מזונא **פְּדַקָּא** יאות,
בחדרה ברעotta הלא, כド סליק מהאי עלמא, אחר
אתתקנא ליה, גו רזין עלאין בהיכליון קדיישין. זכה
אי蒿 בר נש דנטיר פקודי דמאיריה, וידע **רווא דילחון,**
דלית לך פקודה ופקודה באורייתא, דלא תלין בית
רזין עלאין, ונהורין זיזיון עלאין, ובני נושא לא ידע,
ולא משגיחין ביקרא דמאיריהון. זכה חולקיהון
דצדיקיא, איבונ ד משתדל באורייתא זפאיין אינון
בעלמא דין ובעלמא דאי.

תא חזי דהא אמרו, דכל איבונ **תקיifi מצחא,** דלית להו
פסופה, לית להו **חולקא בעלמא דין ובעלמא**
דאתי. כל איבונ **תקיifi מצחא** דהו ביהו **בישראל,** כド
הוא מסתכלן בההוא ציז, הו מתרן לביהו, ומסתכלן
בעובדייה. בגין **דציז על את הוה קאים,** וכל מאן
דמסתכל ביה, הוה מכסיפה בעובדי. **ועל דא ציז מכפרא**
על איבונ **תקיifi אנפין, **תקיifi מצחא.****

אתוון **רווא דשמא קדיشا דהו גלי芬 על ציזא,** הו
נהרין ובלטין וגצצין. כל מאן דהו מסתכל
בההוא נציזו דאתוון, **אנפוי נפלין מאימתא,** והו

אתבר לבייה, וכדיין ציא מכהרא עלייהו. כגונא דא
כיוון דאייה גרים לתרא לבייה, ולאתפצעא מקמי^ה
מאירה.

כגונא דא קטרת, כל מאן דארח בההוא תננא, בד
סליק ההוא עמודא מההוא מעלה עשן, הו
مبرר לבייה, בברירו בנהיירו בחודה למפלח למאירה,
ואעבער מגיה זהמא דיוצר הרע, ולא הויה לא לא לבא
חדא, לךבל אבוח דבשמייא. בגין דקטרת, תבירו דיוצר
הרע אייה ודיי בכל סטרין. וכמה דייציז הויה קאים על
ביסא, אויף קטרת. דלית לך מלאה בעלמא, למתבר לייה
לסטרא אחרא, בר קטרת.

טא חזי מה כתיב, (במדבר יי) קח את המחתה ותן עליה אש
מעל המזבח ושים קטרת. מיי טעמא. כי יצא הקצף
מלפני יי', היחל הפגף. דהא לית תבירו לההוא סטרא בר
קטרת. דלית לך מלאה חביבה קמי קודשא בריך הוא,
בקטרת. וקיימה לבטלא חרשין, ומליין ביישין מביתא.
ריחה ועשנא דקטרת דעבידי בני נשא, בההוא עובדא
אייה מבטל, כל שפנו קטרת.

מלאה דא גורה קיימא קמי קודשא בריך הוא, כל מאן
דאסתבל וקרוי בכל יומא עובדא (נ"א פרשתא) דקטרת,
ישתויב מכל מלין ביישין חרשין בעלמא. ומכל פגעין

בישין, ומחרהו ר בא ישא, ומידיבא בא ישא, וממותנה, ולא
יתזק כל ההיא יומא, דלא יכול סטרא אחרא לשלא
עליה, ואצטריך דיכויין ביה.

אמר רבבי שמואן, אי בני נשא הו ידע פמה עלאה
אייה עובדא דקטרת קמי קודשא בריך הוא, הו
בטלי כל מלאה ומלה מגיה, והוו סלקין ליה עטרה על
רישיהו, בכתרא דדהבא. ומאן דاشתדל ביה, בעי
לאסתכלא בעובדא דקטרת,iae וαι יכויין ביה בכל יומא,
אית ליה חילקה בהאי עלמא, ובעלמא דאתי, ויסתלק
מותנה מגיה, ומעלמא, וишתויב מכל דינין דהאי
עלמא, מסטרין בישין, ומידינה דגיהנום, ומידינה דמלכו
אחרא.

בההוא קטרת כド היה סליק תננא בעמודא, מהנא היה
חמיattoן דרזא דשמא (דף ר' ע"א) קדישא,
פרישא (נ"א פרחין) באוירא, וסלקי לעילא בההוא עמודא.
לבדר כמה רתיכין קדישין שחרין ליה מכל סטרין, עד
דסליק בנהירו ותחוה, ותדי למאן דתדי, וקשר קשרין
לעילא ותטא ליחדא כלא, והא אוקימנא. ודא מכפר
על יציר הרע, ועל עבודה זרה, דאייהו סטרא אחרא. והא
אוקמונה.

פתח ואמר, (שמות ל) ויעש מזבח מקטר קטרת וגוי. הא'

קָרָא אֵית לְאִסְטְּפָלָא בֵּיה, בְּגַין דְּתַרְיוֹן מְדֻבְּחִין הוּוּ, מְדֻבְּחָא דְּעַלְוֹן, וְמְדֻבְּחָא דְּקַטְרָת בּוֹסְמִין, דָא לְבר, וְדָא לְגוּ. הָאֵי מְדֻבְּחָא דְּקַטְרָת, דָאֵיה פָנִימָה, אַמְּאי אֲקָרִי מְזֻובָּח, וְהָא לֹא דְּבַחִין בֵּיה דְּבַחִין, וְמְזֻובָּח עַל דָא אֲקָרִי. אֶלָּא בְּגַין דְּבָטִיל וְכְפִית לְכָמָה סְטָרִין בִּישִׁין, וּבְגַין דְּהַהוּא סְטָרָא בִּישָׁא כְּפִית לֹא יִכְיל לְשַׁלְּטָהָה, וְלֹא לְמַהְוִי קְטִיגָּרָא, וְעַל דָא אֲקָרִי מְזֻובָּח. פְּד הַהוּא סְטָרָא בִּישָׁא הָוה חָמֵי (ס"א עֲמִידָא דְעַשְׂנָא) עַשְׂנָא דְּקַטְרָת דְּסָלִיק, אַתְכְּפִיָּא וְעַרְקָ, וְלֹא יִכְיל לְקַרְבָּא כָּלְלָה לְמַשְׁכָּנָא. וּבְגַין דָא אַתְדָּכִי וְלֹא אַתְעָרֵב בְּהַהוּא חְדוּהָ דְלַעַילָּא, בָּר קְוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְלַחְזֹדּוֹי, וּבְגַין דְּחַבְיבָּא כָּל כֵּה, לֹא קָאִים הַהוּא מְזֻובָּח, אֶלָּא (ר"א פָנִימָה) לְגוּ. דָהָא אֵיה מְזֻובָּח דְּבָרְכָאָן אֲשַׁתְּכָה בֵּיה, וְעַל דָא סְתִים מְעִינָא.

מָה כְּתִיב בְּאֶהָרֶן, (במדבר י"ז) וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמְתִים וּבֵין הַחַיִם וּתְעֵצֶר הַמְגַפָּה, דְכְפִית לֵיה לְמַלְאָךְ הַמוֹת, דָלָא יִכְיל לְשַׁלְּטָהָה כָּלְלָה, וְלֹא לְמַעֲבֵד דִינָא. סִימָנָא דָא אַתְמִסְרָ בִּידָנָא, דִי בְּכָל אַתָּר דְקָאָמְרִי בְכּוֹנָה, וְרַעֲוַתָּא דְלַבָּא עַזְבָּא דְקַטְרָת, דָלָא שַׁלְּטָא מוֹתָנָא בְהַהוּא אַתָּר, וְלֹא יִתְזַקֵּ, וְלֹא יִכְלִין שָׁאָר עַמְּין לְשַׁלְּטָה עַל הַהוּא אַתָּר.

תֵּא חֹזֵי מָה כְּתִיב, מִזְבֵּחַ מִקְטָר קָטָרָת. כִּיּוֹן דְּכַתִּיב
מִזְבֵּחַ, אֲמָאי אֶקְרַי מִקְטָר קָטָרָת. אֶלָּא בְּגַין דְּגַטְלִי
מַהֲאִי אַתָּר לְאֶקְטָרָא, כִּמְהָ דְּעָבֵד אַהֲרֹן. תֹּו, מִזְבֵּחַ
אֶצְטָרִיךְ לְאֶקְטָרָא לְקַדְשָׁא לֵיה בְּהַהוּא קָטָרָת, וְעַל דָּא
מִקְטָר קָטָרָת. תֹּו, מִקְטָר קָטָרָת, בְּתִרְגּוּמוֹ, לְאֶקְטָרָא
קָטָרָת, דָּהּ אָסִיר לְאֶקְטָרָא בְּאַתָּר אַחֲרָא קָטָרָת, בְּרָ
מִמְּחַתָּה. (נ"א מִמְּחַתָּה דַּיּוֹם הַכְּפָרִים)

תֵּא חֹזֵי, הָאִי מָאן דְּדִינָא רְדִיף אֶבְתָּרִיה, אֶצְטָרִיךְ לְהָאִ
קָטָרָת, וְלֹא תָבָא קְמִי מְאֻרִיה, דָּהּ אָסִיר אַיְהוּ
לְאַסְתְּלָקָא דִּינֵּין מְגִיה, וּבְהָאִי וְדָאִי מִסְתְּלָקִין מְגִיה, אִי
הָוָא רְגִיל בְּהָאִי, לְאַדְפָּרָא תְּרֵין זְמִינֵין בַּיּוֹםָא, בְּצָפָרָא
וּבְרַמְשָׁא, דְּכַתִּיב קָטָרָת סְמִימִים בְּבָקָר בְּבָקָר וּכְתִיב בֵּין
הַעֲרָבִים יַקְטִירֵנָה. וְדָא אַיְהוּ קִיּוֹמָא דְּעַלְמָא תְּדִיר,
דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת ל) קָטָרָת תִּמְיד לְפָנֵי יְיָ לְדוֹרוֹתֵיכֶם וְדָאִ
הָוָא קִיּוֹמָא דְּעַלְמָא לְתַתָּא, וּקִיּוֹמָא דְּעַלְמָא לְעַילָּא.

בְּהַהוּא אַתָּר דָּלָא אַדְפָּר בְּכָל יוֹמָא עַזְבָּדָא דְּקָטָרָת,
דִּינֵּין דְּלָעִילָּא שְׁרִיּוֹן בֵּיה, וּמוֹתָגִין סְגִיאָו בֵּיה,
וּעֲמִין אַחֲרֵנִין שְׁלֵטִין עַלְיהָ. בְּגַין דְּכַתִּיב, קָטָרָת תִּמְיד
לְפָנֵי יְיָ. תִּמְיד אַיְהוּ קִיּוֹמָא לְפָנֵי יְיָ, יִתְּיַיר מִכְלָ פּוֹלְחָנִין
אַחֲרֵנִין, חֲבִיבָא אַיְהוּ עַזְבָּדָא דְּקָטָרָת, דָּהּוּא יִקְרֵיר וְחֲבִיב
קְמִי קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, יִתְּיַיר מִכְלָ פּוֹלְחָנִין וּרְעוֹתִין (נ"א

בעובידין) דעולם. ואף על גב הצלותא איהי מעלייא מפלא, עובדא דקטרת הווא יקיר וחביב קמי קידשא בריך הווא. תא חזי, מה בין צלota לועובדא דקטרת. צלota תא אתקין לה באתר קרבנין, ההו עברי ישראאל, וכל איפון קרבנין ההו עבדין ישראאל, לאו איפון חשיבין פקטרטה. ותו מה בין האי להאי. אלא צלota איהו תקינה לאתקנא מה דאטטריך, קטרת עביד יתריר, מתקין וקשיר קשרין, וUBEID נהיינו יתריר מפלא. ומאן איהו דאעבר זוהמא ואידבי משכנא, וכלא אתגהייר ואותתקן ואותקשר חדא.

ועל דא בעינן לאקדמא עובדא דקטרת לאצלותא, בכל יומא ויוםא, לאעברא זוהמא מעלהמא, דאייהו תקינה דכלא, בכל יומא ויוםא. בגונא דההוא קרבנה חביבא דאטטריך בית קידשא בריך הויא.

מה כתיב במשה (שמות ל) ויאמר יי' אל משה קח לך סמים בטף וגוו' אף על גב דאוקמה, אבל מאי שנא בעובדא דא יתריר מכל מה דאמר לייה. אלא קח לך, להנאתך ולתועלתך. בגין דבד אפתא אתדבאאת, הנאותא דבעלה איהו. ורزا דא קח לך סמים, לאעברא זוהמא, לאתקדשא אתה בעלה. ובאה חילקייה (דף ר' י"ט ע' ב') דמשה.

כִּגְוֹנוֹגָא דָא (ויקרא ט) קח לך עגל בן בקר, דאתמך לאחזרן.
לכְפַרְא על חוביה, על ההוא עגל דאייהו גרים
לוֹזֶן לִישְׁרָאֵל. ועל דא כתיב במשה, קח לך, להנאתך,
וְלִתְעוּלְתָךְ. (ס"א לך אוקמווה בפטל לה, מה והוא פסולת דלות אבנה נתעשות משה

אוף כי לך להנאתך ולטוּתך)

קָטָרָת קשירו, בהיר בהирו ואעבר זוחמא. וד'
את חבר בה' (ד"א ד' אתבעיד ה), ה' אתחבר בו. ו'
סָלִיק ואתעטר בה. ה' אתגהיר ב'. וכלא סליק רועיתא
לאין סוף. והו כי כלא קשירו חד, ואתבעיד חד קשירו,
ברזא חדא דאייהו קשרא עלאה דכלא.

מִפְאָן ולהלאה, כיון דכלא אתקשרא בהאי קשרא,
אתעטר כלא ברזא לאין סוף. ורזא דשםא
קדישא אתגהיר, ואתעטר בכל סטרין, ועלמין כלתו
בחדרה. ואתגהירו בונצינין ומזוביין וברכאנ אשתקחו בכל
עלמין, וכלא ברזא דקטרת. ואי זוחמא לא אתעביר,
כלא לא אתבעיד. דכלא בהאי תליה.

תְּאַחֲזֵי, קטרת אייה קדמהה תדר, קדם לכלא. נבגין
כֵּה עובדא דקטרת אctrיך לאותמא לצלותא,
לשירין ותושבון. בגין הכל דא לא סלקא, ולא אתתקון,
ולא אתקשר, עד דאתעביר זוחמא, מה כתיב (ויקרא ט"ז)
וכפָר על הקדש וגוי בקדמיתה, ולבתר ומפשיעיהם לכל

חטאַתָם. וְעַל דָא בְּעִינֵן לְכִפְרָא עַל קֹדֶשׁ אֶ, וְלֹא עֲבָרָא זֹהָמָא, וְלֹא תְּדַפְאָה קָדְשָא. וְלֹבֶתֶר שִׁירֵין וְתוֹשְׁבָחָן וְצְלוֹתֵין, פְּלֹא כְּדַקְאָמָרוֹן.

וְכֹאֵין אִיבְנֵן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, דָהָא אִיבְנֵן יִדְעֵין לְתַקְנָא תְּקוֹנָא דְלֻעִילָא וְתַפְאָ, כְּדָבְעִינֵן לְתַקְנָא תְּקוֹנָא מַתְתָא לְעִילָא עַד דָאָתְקָשָר כְּלֹא בְּחַדָא, בְּקָשְׁוָרָא חד, בְּהַהְוָא קְטוֹרָא (ס"א קְשָׁוָרָא) עַלְאָה כְּדָבְעִינֵן לְתַקְנָא (תקוֹנֵן לְתַחַתָא בְּעִינֵן לְתַקְנָא) בְּתַקְנָא דָאָתוֹן רְשִׁימֵין, דְקֹידְשָא בְּרִיךְ הוּא אַתְקָרֵי בְּהָנוֹן.

רְבִי שְׁמַעוֹן וְרְבִי אַלְעֹזֵר בְּרִיה, הוּוּ יִתְבִּי לִילִיא חד, וְלֹעֲאן בְּאוֹרִיִּיתָא. אָמֵר רְבִי אַלְעֹזֵר לְרְבִי שְׁמַעוֹן אָבוֹי. הָא בְּתִיב (בראשית ג') וְאֶל הָאָשָה אָמֵר הַרְבָה אַרְבָה עַצְבּוֹנָה וְחַרְוֹנָה בְּעַצְבָ תַּלְדִי בְּגִים וְאֶל אִישׁ תִּשְׁוֹקְתָה וְגֹו'. וְאֹלְיִפְנָא דָא אִיהוּ רֹזֵא עַלְאָה. תִּינְחַ לְתַתָּא, אָבֵל אִיהוּ כְגֻונָא דְלֻעִילָא, מַאי אִיכָא לְמַיְמָר.

פָתֵח רְבִי שְׁמַעוֹן וְאָמֵר, (תהלים מב) כָּאֵיל תַּעֲרָג עַל אַפִּיקִי מִים וְגֹו'. הָאֵי קָרָא אָוקְמוֹתָה. אָבֵל חִיה חַדָא אִית בְּעַלְמָא, וְאִיהֵי שְׁלֵטָא בְּשַׁלְטָנָא עַל אֶלְף מַפְתָּחָן בְּכָל יוֹמָא. וְאִיהֵי נַוְקֵבָא וְתִיאָוְבָתָא דִילָה תְּדִיר עַל אַפִּיקִי מִים לְמַשְׁתִּי וְלֹא תְּרוֹוָה מַצְחוֹתָא, דְכַתִּיב כָּאֵיל תַּעֲרוֹג עַל אַפִּיקִי מִים.

הכא אית לאסתפלה. בקדמיה כתיב פאיל, ולא כתיב
פאילת, ולבתר טערוג, ולא כתיב יערג. אבל
רוזא דא, דבר ונוקבא טרווייהו פחדא דלא לאפרשה
לזון, וחד איהו, דלא אצטראיך לסלקא דא מן דא, אלא
טרווייהו פחדא. והאי נוקבא, טערוג על אפיקי מים,
ואיה מתעברא מן דכורא, וקשי עליה דהא על דינא
קיימא.

ובכן אולדית קידשא בריך הויא זמין לה חד חוויא עלאה
רברא, ואתי ונשיך לגבי ההייא אחר, ואולדית.
רוזא דא חרביה ארבה עצובניך וחרוניך, בגין דאייה
מתחלחלא בכל יומא, ובעציבו על עובדין דעלמא.
בעצב תלדי בניים. בעצב, דא רוזא דחויא, בעצב
אנפיהון דעלמא.

ואל אישך תשוקתך, כמה דאת אמר טערוג על אפיקי
מים. והוא ימשל בה, הא אוקימנא רוזא, דאייה
שליט עליה. ובכל דא למלה. בגין דאמרה סירה, כמה
דתגינן. ובגין כה אועירת גהוראה, ואועירת שולטנהא,
וילית לה רשו מגרמה, בר פד יהבין לה חילא.

בעצב תלדי בניים, כמה דאוקימנא. ואי תימה אמא
אצטראיך חוויא לדא. אלא דא פתח אורחא
לבחתא כל (ס"א בכל) איבונ נשותין דעלמא. דאלמלא לא

פתח אורהין לבחתה לחתה, לא ישרי בגויה דבר בש מה כתיב לפתח חטא רבי. מי לפתח. לההוא פתח דעתעדא לאולדא, לאפקא בשמתין לעלמא, איהו קאים לגבי ההוא פתח.

ובכל איפון בשמתין דאצטראיכו לבחתה בגופין קדישין, לא קאים איהו לההוא פתח, וליית ליה רשו בההיא בשמתא. ואי לאו, הא חוויא נשיק, ואסתאב ההוא נחר (ס"א אחר), ולאו איהי נשמתא דעתרכיא והכא איהו רוז עלאה, בעצב תלדי בניים. רוז דא, דא נחש, דהא (דף ר"ב נ"א) עמיה אולדית בשמתין, בגין (שלח ק"ע ע"א) דדא איהו על גופה, ודא על נשמתא, ותרוייהו דא בדא. דא נקיט נשמתא, ודא נקיט גופא.

ויזמיגא דא חוויא, לאולדא כל איפון גופין, עד לא ייתי זמנא דיליה, הדא הוא דכתיב, (ישעה ס) בטרם תחיל ילדה. זמנא דחויא לאולדא בשבע שנים, והכא בשית, מה דלאו איהו זמגיה. ובזה הוא זמנא דאולדיד לוז, מההוא לידה ימות. דכתיב, (ישעה ס) בלע המות לנצח. וכתייב (ישעה כ) יתינו מתק גבלתי יקומו.

אמר רבי שמעון, בההוא זמנא דיתערין מתי לעלמא, ויתעדון באראעא קדישא, יקומו חילין חילין, כלחו על ארעה דגlixir, בגין דתמן זמין מלפאת משיחא

לֹא תִגְלֶל אֶת־הַמִּזְבֵּחַ, בְּגַין דָאַיהו חֲולֵקִיה דִיּוֹסְף, וְתִמְן אַתְבָּרוֹ
(אתחרב) בְּקָדְמִיתָא. וְמִתְמַנְן שָׁאוֹר לְאַגְלָה מִכֶּל אַתְרִיהוֹ,
וְלֹא תִבְדְּרָא בְּגַיִ עַמְמִיא, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (עמוס ו) וְלֹא
נְחַלוּ עַל שְׁבָר יוֹסְף.

וְאַמְאֵי יִקּוּמְוֹן תִּמְן, בְּגַין דָאַיהו חֲילֵקִיה דַהֲהוֹא
דָאַשְׁתוֹי בְּאַרְנוֹן, דְכַתִּיב, (בראשית נ) וַיִּשְׁם
בְאַרְון בְּמִצְרִים, וְלֹבֶתֶר אַתְקָבָר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא,
דְכַתִּיב, (יהושע כד) וְאַת עַצְמוֹת יוֹסְף אֲשֶׁר הַעֲלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְשָׁכָם. וְדֹא אַיהוּ דְקָאִים בְּקִיּוֹמָא
דְבָרִית, יִתְיר מִכְלָא.

וּבַהֲהוֹא זָמָנָא דִיתְעַרְוָן כָּלָהו חִילֵין חִילֵין, כָּלָהו
יְהֻכּוֹן, דֹא לְחַוֵּלָק אַבְהַתְהֹן, וְדֹא לְחַוֵּלָק
אַבְהַתְהֹן, דְכַתִּיב (ויקרא סה) וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחוֹזָתוֹ.
וַיִּשְׂתַּמְדְּעֵוּן דֹא לְדֹא. וּזְמִינָן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַלְבְּשָׁא
לְזֹן לְכָל חַד וְחַד לְבָשֵׁי מְרַקְמָן, וַיִּתְוֹן כָּלָהו וַיִּשְׁבַּחֲוֹן
לְמִאִרְיָהוֹן בִּירוּשָׁלָם, וַיִּתְחַבְּרוּן תִּמְן אַוְכְלָוֹסִין אַוְכְלָוֹסִין,
וַיַּרְוְשָׁלָם יִתְמַשֵּׁה לְכָל סְטְרִין, יִתְיר מִמָּה דָאַתְמַשֵּׁה כֵּד
אַתְחַבְּרוּ תִּמְן מִגְלוֹתָא.

כִּיּוֹן דִיתְחַבְּרוֹן וַיִּשְׁבַּחֲוֹן לְמִאִרְיָהוֹן, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יְחִידִי עַמְהֹן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ירמיה לא) וּבָאו וּרְבָנו
בָמָרוֹם צִיּוֹן, וְלֹבֶתֶר וְנַהֲרוֹ אֶל טֻוב יְיָ וְגֹו, כָל חַד וְחַד

לְחֻלְקִיהַ, וְחַילְקָן אֲבָהָתוֹ. וְאַחֲסָנְתָהוֹן דִּישְׁרָאֵל תְּהָא,
עַד (נ"א רְמַתָּא דְּרוֹמָא), דְּמַתָּא דְּרוֹמָא, וְתִמְןָ יְלִפְנוֹן אֲוֹרִיתָא,
וְהָא אַוְקְמוֹה, וּכְתִיב (ישעה כ) קָרַיְצָו וּרְבָגָנו שַׂוְכָנִי עַפְרָ
וְגוֹ.

ברוך הוא לעולם אמן ואמן.

פָּרָשַׁת אֱלֹהִים פְּקוּדֵי

(שמות לח) אֱלֹהִים פְּקוּדֵי הַמְשֻׁבֵּן מִשְׁבֵּן הַעֲדּוֹת אֲשֶׁר פָּקַד עַל
פִּי מֹשֶׁה וְגוֹ. רְبִי חִיאָא פָּתָח, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים
הוֹלְכִים אֶל הַיּוֹם וְהָיָם אַיִּנְבָּוּ מַלְאָה וְגוֹ. הָאִי קָרָא אַוְקְמוֹה
וְאַתָּמָר, אָבָל כָּל הַנְּחָלִים אַלְיָין רְזִין דְּנְחָלִין וּמְבוּעִין
קְדִישָׁין, דְּאַתְמָלִין, וּנְפָקִין (מְבוּעָן קְדִישָׁן) לְאַנְהָרָא וּלְמַלְיָא
לְהָאִי יְמָא רְבָא, וּכְיוֹן דְּהָאִי יְמָא רְבָא אַתְמָלִי מְסֻטָּרָא
דְּאַיְנוּ נְחָלִין כְּדִין הוּא אֲפִיק מִיאָ, וְאַשְׁקֵי לְכָל חִיוּון
בְּרָא, בָּמָה דָּאת אָמֵר (תהלים ק) יִשְׁקוּ כָּל חִיתוֹ שְׁדִי.

מָה כְּתִיב לְעַילָּא, הַמְשֻׁלָּח מַעֲינִים וְגוֹ, וְלֹבֶתֶר, יִשְׁקוּ
כָּל חִיתוֹ שְׁדִי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים אַמְּמָם. אַלְיָין אַיְנוּ
רְתִיכְיָין דְּלִתְתָּא, דְּכַד יְמָא נְקִיט לֹזֶن, בְּלָהָו נְקִיט לֹזֶן,
וְשָׁאֵב לֹזֶן בְּגֹוִיה, וְלֹבֶתֶר אֲפִיק מִיאָ לְסֻטָּרָא אַחֲרָא,
דְּאַיְנוּ רְתִיכְיָין קְדִישָׁין דְּלִתְתָּא, וְאַשְׁקֵי לֹזֶן. וּבְלָהָו
אַתְמָנוּן וְאַתְפְּקָדוּן בְּשָׁמָא, בָּמָה דָּאת אָמֵר (ישעה מ) לְכָלָם

לְחוֹלָקִיה, וְחוֹלָק אֲבָהָתוֹ. וְאַחֲסִנְתָּהוֹן דִּישְׁרָאֵל תְּהָא,
עַד (נ"א רְמַתָּא דְּרוֹמָא), דְּמַתָּא דְּרוֹמָא, וְתִמְןָ יְלֻפָּנוּ אֲוֹרִיתָא,
וְהָא אַוְקָמוֹה, וּכְתִיב (ישעה כ) קָרִיצוּ וּרְבָנוּ שַׁוְכָנִי עַפְרָ
וְגֹו.

ברוך הוא לעולם אמן ואמן.

פָּרָשַׁת אֱלֹהִים פְּקוּדֵי

(שמות לח) אֱלֹהִים פְּקוּדֵי הַמְשֻׁבֵּן מִשְׁבֵּן הַעֲדוֹת אֲשֶׁר פָּקַד עַל
פִּי מֹשֶׁה וְגֹו. רְبִי חִיאָא פָּתָח, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים
הוֹלְכִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם אַיִּנְבּוּ מַלְאָא וְגֹו. הָאֵי קָרָא אַוְקָמוֹה
וְאַתָּמָר, אָבָל כָּל הַנְּחָלִים אַלְיָין רְזִין דְּנְחָלִין וּמְבוּעִין
קְדִישָׁין, דְּאַתְמָלִין, וּנְפָקִין (מְבוּעָן קְדִישָׁן) לְאַנְהָרָא וּלְמַלְיָא
לְהָאֵי יְמָא רְבָא, וּכְיוֹן דְּהָאֵי יְמָא רְבָא אַתְמָלִי מְסֻטָּרָא
דְּאַיְנוּ נְחָלִין כְּדִין הוּא אֲפִיק מִיא, וְאַשְׁקֵי לְכָל חִיוּון
בְּרָא, בָּמָה דָּאת אָמֵר (תהלים ק) יִשְׁקוּ כָּל חִיתוֹ שְׁדִי.

מָה כְּתִיב לְעַילָּא, הַמְשֻׁלָּח מַעֲינִים וְגֹו, וְלֹבֶתֶר, יִשְׁקוּ
כָּל חִיתוֹ שְׁדִי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים אַמְּמָם. אַלְיָין אַיְנוּ
רְתִיכְיָין דְּלִתְתָּא, דְּכַד יְמָא נְקִיט לֹזֶن, בְּלָהָו נְקִיט לֹזֶן,
וְשָׁאֵב לֹזֶן בְּגֹוִיה, וְלֹבֶתֶר אֲפִיק מִיאִין לְסֻטָּרָא אַחֲרָא,
דְּאַיְנוּ רְתִיכְיָין קְדִישָׁין דְּלִתְתָּא, וְאַשְׁקֵי לֹזֶן. וּבְלָהָו
אַתְמָנוּן וְאַתְפְּקָדוּן בְּשָׁמָא, בָּמָה דָּאת אָמֵר (ישעה מ) לְכָלָם

בְּשָׁם יִקַּרְאַת וּבְגַיִן כֵּה, (שמות ל"ה) **אֱלֹהֶה פָּקוֹדִי הַמַּשְׁכֵן מִשְׁכֵן הַעֲדֹות.**

רבי יוסי פתח, (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלה להוציאים בך נגד בני אדם. מה רב טובך. ומה
אית לון לבני נשא, לאסתפלה ולמנגדע באורךוי
דקונדשא בריך הוा, דהא בכל יומא ויומא (דף ר"ב ע"ב) קלא
בפיק, ואכרייז ואמר, אסתטרו בני עלמא, טרויקו גלי^ו
חויבין, אסתטלקו מרשתא דתפיס, עד לא יתפסון רגלייכו
באהי רשותא. (רלה ע"ב) גלגלא סחרא תדר, סליק ונחית.
ווי לאינון דדוחין רגלייהו מגו גלגלא, דהא נפלין לגו
עומקא, דטמיר לאינון חייני עלמא.

ווי לאינון דנפלין ולא יקומו, ולא יבהרו בנהורא דגניז
לצדיקיא לעלמא דאתה. זפאיין אינון הצדיקיא
עלמא דאתה, דכמה בהוריין גניזין לון, ומה עדונין
בזהו עלמא טמירין לון, דכתיב מה רב טובך אשר
צפנת ליראיך. מה רב טובך, דא אווקמו, דא הוא אור
הגניז לצדיקיא לעלמא דאתה, דכתיב, (בראשית א) וירא
אלhim את האור כי טוב, וכ כתיב (תהלים צ) אור זרוע
לצדיק ולישרי לב שמחה. ועל דא מה רב טובך.

כתיב הבא מה רב טובך, וכ כתיב הtam וירא אלhim את
האור כי טוב. אשר צפנת, בגין דאסתכל קונדשא